

Arrest

nr. 263 835 van 18 november 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. POKORNY
Stationsstraat 10/002
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. POKORNY en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde Nigeriaans staatsburger te zijn. U werd geboren op 1 januari 1987 in Benin City. U behoort tot de etnische stam Bini en u bent praktiserend Christen. Tot 2007 woonde u in Benin City met uw moeder, vader twee zussen en twee broers. In 2007 verhuisde u alleen naar Lagos. U bent afgestudeerd aan de College of Agriculture. Echter heeft u nooit gewerkt in Nigeria. U spreekt Engels en Bini. In juli 2007 kwamen er een vijftigtal moslims uit uw gemeenschap naar uw huis. U kende geen enkele persoon van deze groep. Ze zeiden tegen uw vader dat hij zich moest bekeren tot de Islam. Uw vader weigerde en werd hiervoor vermoord met een machete. Voor deze dag had uw vader nog nooit een bedreiging ontvangen. Op het moment dat de groep moslims bij u thuis langskwam was iedereen van uw gezin aanwezig. Zelf bent u via de achterdeur gevlucht.

De moslims zijn u achtervolgd maar u kon wegvlugten naar het bos. Meteen hierna bent u naar het busstation gegaan. Toen bent u met de bus naar Lagos gevlucht. Uw moeder, broers en zussen bleven thuis. In Lagos woonde u op straat. Op straat viel een andere groep moslims u aan in 2007. Ze hebben u gezegd dat u zich moest bekeren. Toen u weigerde wilden ze u vermoorden met een machete. U bet kunnen wegvlugten naar een ander deel van Lagos, namelijk Ekorodu. Tussen 2007 en 2009 heeft u niets meer van de moslims gehoord of gezien. In 2009 besloot u Nigeria te verlaten en reisde u naar Libië. In Libië bent u twee jaar gebleven. U vertrok uit Libië omwille van de oorlog die gaande was. Van Libië reisde u in 2011 met de boot naar Italië, waar u vier jaar verbleef. U diende een verzoek om internationale bescherming in te Italië maar op 28 november 2012 werd uw asielerzoek definitief afgewezen. U kreeg wel een verblijfsvergunning op basis van humanitaire redenen in Italië. Tevens beschikt u in Italië over een strafblad (zie informatie in administratief dossier). In 2013 bracht u drie maanden door in Zwitserland alwaar u een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw asielerzoek werd verworpen op 27 januari 2015 nadat Italië een overnameverzoek accepteerde. U vond geen werk in Italië en in 2015 reisde u naar Duitsland. U verbleef drie jaar in Duitsland alwaar u een verzoek om internationale bescherming indiende hetgeen verworpen werd op 29 maart 2017. In 2019 kwam u naar België alwaar u op 12 december 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw asielerlaas legt u een attest van immatriculatie (nr. 0047054) neer afgeleverd op 10 december 2020 te Vresse-sur-Semois.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielermotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielerlaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen.

Zo verklaarde u aanvankelijk op het CGVS dat u samen met uw familie door de achterdeur van uw huis zou zijn gevlucht op het moment dat uw vader werd aangevallen door moslims. (notities persoonlijk onderhoud (NPO), dd. 02/07/2021, p. 13), terwijl u nadien verklaarde dat u alleen vluchtte langs de achterdeur, en dat uw familie in het huis is gebleven (NPO dd. 02/07/2021, p. 15-16). Voorts verklaarde u op het CGVS dat de moslims uit uw gemeenschap in Benin City – die uw vader hadden vermoord – u volgden naar Lagos State (NPO dd. 02/07/2021, p. 13), terwijl u later op het CGVS verklaarde dat de moslims die u aanvielen in Lagos, niet dezelfde waren als in Benin City (NPO dd. 02/07/2021, p. 17). Eveneens verklaarde u dat u in Lagos geen woning kon vinden omdat de wijk waar u verbleef vol met moslims zat (NPO dd. 02/07/2021, p.5). Echter verklaarde u later dat u tussen de periode van 2007 en 2009 in een christelijke wijk in Lagos verbleef, waar moslims geen terrein hadden (NPO dd. 02/07/2021, p. 18).

Daarbij is in de vragenlijst van Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) terug te vinden dat u verklaarde nooit verhuisd te zijn, en dat u tot aan uw vertrek uit Nigeria in Benin City woonde. Echter, u verklaarde op het CGVS dat u in 2007 naar Lagos verhuisde naar aanleiding van de moord op uw vader omdat hij zich niet wilde bekeren tot de Islam (NPO dd. 02/07/2021, p. 19) en dat u vervolgens in Lagos werd aangevallen. Tevens verklaarde u op DVZ dat uw vader, U.O., stierf in 1999, terwijl u op het CGVS verklaarde dat uw vader werd vermoord in 2007 (NPO dd. 02/07/2021, p. 19). Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheid ontkende u formeel eerstgenoemde verklaring te hebben afgelegd.

Deze uitleg kan uw geloofwaardigheid echter niet herstellen omdat de dood van uw vader en het daaropvolgend verhuis naar Lagos State uiterst essentiële elementen zijn van uw vrees om terug te keren naar Nigeria. Het louter ontkennen van uw eerste verklaring doet geen enkele afbreuk aan voornoemde, duidelijke tegenstrijdigheid.

Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas, kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst.

Verder dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen dermate vaag en onsamenhangend zijn dat aan uw asielmotieven geen enkel geloof meer kan worden gehecht. U verklaarde namelijk dat u in Lagos op straat leefde en dat moslims u daar in 2007 hebben aangevallen. Ze probeerden u net zoals uw vader met een machete te vermoorden. Op de vraag met hoeveel mensen ze naar u toekwamen kon u enkel antwoorden dat er veel moslims waren. Op de vraag hoe u er dan in geslaagd bent niet vermoord te worden aangezien u alleen was en zij met veel antwoordde u dat u wegrende. Echter u verklaarde duidelijk dat ze als doel hadden u te vermoorden en gewapend waren met een machete (NPO dd. 02/07/2021, p. 17-18). Hoe u in deze situatie bent kunnen vluchten is onduidelijk en weinig realistisch.

Verder kan worden opgemerkt dat u het land pas verliet in 2009, terwijl de twee aanvallen op u en uw vader met als doel jullie te bekeren tot de Islam van 2007 dateerden, zodat uw voorgehouden vrees niet meer actueel is. Immers, u bleek geen problemen meer gekend te hebben in tussentijd, ook al bleef u nog van 2007 tot 2009 in Nigeria wonen. U verklaarde tussen 2007 en 2009 te verblijven in Ekorodu, een christelijk deel van Lagos State. Hier zou u veilig zijn van moslims (NPO dd. 02/07/2021, p. 18). Daargelaten geen geloof wordt gehecht aan uw voorgehouden aanvallen in 2007, is uw vrees voor vervolging hoe dan ook niet actueel meer gezien u twee jaar lang zonder problemen in het land kon blijven wonen.

Hier kan nog aan worden toegevoegd dat uit de verklaringen die u op 4 december 2014 aflegde in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Zwitserland (zie administratief dossier) blijkt dat u gevraagd naar de redenen van uw asielverzoek repliceerde "Ik verliet Nigeria op zoek naar een baan en een betere toekomst zodat ik ook mijn gezin kon helpen." Expliciet gevraagd of u ooit problemen kende met de Nigeriaanse autoriteiten of derden in Nigeria antwoordde u telkens "Nee, nooit". De vaststelling dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Zwitserland in het geheel geen melding maakte van een individuele vrees voor vervolging in Nigeria vanwege moslims ondermijnt in verdere mate de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen asielmotieven.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staten Edo en Lagos te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staten Edo en Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staten Edo en Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Het door u voorgelegde attest van immatriculatie afgeleverd op 10 december 2020 bevat louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot uw verblijf in België.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekschrift

2. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 1 van de conventie van Genève van 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, schending van de artikelen 48/3, 48/5 van de vreemdelingenwet en schending van de materiële Motiveringsplicht (de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen)".

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"[...]

Verzoekende partij benadrukt dat zijn verklaringen voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn;

Vooreerst stelt verzoekende partij dat de Commissaris generaal een verkeerde interpretatie heeft gegeven aan zijn verklaringen;

Verzoekende partij stelt dat hij op het ogenblik van de aanval van de moslims en van de moord op zijn vader, bijzonder bang was en onmiddellijk op de vlucht sloeg waardoor hij ook geen duidelijk beeld had van wat er zich nog afspeelde in het huis nadat hij wegvluchtte langs de achterdeur;

Er was zoveel commotie ontstaan waarbij iedereen in het huis zich probeerde in veiligheid te brengen. Verzoekende partij herhaalt hier opnieuw dat hij alleen langs de achterdeur wegvluchtte;

De aangehaalde tegenstrijdigheid verklaring is in feite een verkeerde interpretatie van verwerende partij in die zin dat zijn familieleden inderdaad op het ogenblik van de feiten door het huis liepen en probeerden te vluchten. Verzoekende partij had op dat ogenblik geen zicht op de situatie en stelde achteraf vast dat zijn familieleden in het huis zijn achtergebleven en blijkbaar niet weg zijn geraakt. Verzoekende partij verklaarde nooit dat zijn familieleden samen met hem langs de achterdeur van het huis weg vluchtten;

Zo heeft verzoekende partij ook nooit verklaard dat hij werd aangevallen in Lagos door de moslims van zijn gemeenschap (Benin City). Verzoekende partij vluchtte tijdens de aanval op zijn vader weg en nam aan dat de moslims van zijn gemeenschap hem zouden volgen tijdens zijn vlucht naar Lagos. Dit betekent echter niet dat verzoekende partij hiermee zou bedoeld hebben dat hij werd aangevallen in Lagos door de moslims van zijn gemeenschap;

Een zelfde interpretatiefout kan door verzoekende partij weerhouden worden mbt de vraag of hij in Lagos geen woning kon vinden. Het antwoord dat verzoekende partij gaf beantwoordde aan de realiteit dat hij geen woning kon vinden omdat hij op dat ogenblik zich in een wijk vol met moslims bevond. Hij sprak zich niet uit over deze situatie toen hij in een christelijke wijk in Lagos verbleef;

Voorts bestaat er geen tegenstrijdigheid enerzijds over het feit dat verzoekende partij in 2007 naar Lagos vluchtte en in 2009 Nigeria verliet en anderzijds over het jaar waarin zijn vader vermoord werd. Bij nalezing van de notities van het persoonlijk onderhoud op 2 juli 2021 kan een dergelijke tegenstrijdigheid niet vastgesteld worden;

Verzoekende partij stelt voor het overige dat hij op het moment van de gebeurtenissen in een onzekere, labiele situatie verkeerde en hij daarom vage en onsamenhangende verklaringen aflegde;

Bovendien verwijst hij naar het tijdsverloop tussen het verlaten van zijn land van herkomst (2009) en de behandeling van de asielaanvraag (gehoor op 2 juli 2021);

Verzoekende partij verwijst bovendien naar de zeer beknopte algemene motivering van de bestreden beslissing en betiteld deze als onaanvaardbaar. Verwerende partij liet na een concreet onderzoek uit te voeren naar de concrete omstandigheden die verzoekende partij hebben ertoe aangezet zijn land van herkomst te verlaten;

Van verwerende partij mag verwacht worden dat zij zich op grondige wijze zou bevragen bij verzoekende partij om duidelijkheid te verschaffen over het meest essentiële elementen waarop de asielaanvraag steunt;

Doordat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inzake beslissingen van de Commissaris generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht beschikt;
[...]

Dat de bestreden beslissing niet steunt op afdoende, terzake dienende, pertinente en deugdelijke motieven;

Dat de bestreden beslissing steunt op een onvolledig administratief onderzoek;

Dat het duidelijk is dat de Commissaris generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet is uitgegaan van de alle en juiste feitelijke gegevens die zij door grondig onderzoek had kunnen verzamelen zodat mag besloten worden dat de bestreden beslissing niet juist gemotiveerd werd ofwel de bestreden beslissing is niet afdoende gemotiveerd;

Dat de Commissaris generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op basis van een onvolledig gebleven administratief dossier niet mocht oordelen of verzoekende partij al dan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kon worden erkend;

Doordat, in ondergeschikte orde, verzoekende partij stelt dat aan hem de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet;

Verzoekende partij stelt dat de nog te onderzoeken aspecten en de nog te verwerven informatie dienen voorradig te zijn alvorens kan geoordeeld worden of aan verzoekende partij al dan niet de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend;

Verzoekende partij moet op basis van een vol waardig onderzoek van het asielrelaas de kans krijgen aan te geven welk element of welke elementen in zijn hoofde het risico zou of zouden verhogen dat hij het slachtoffer zou worden van het willekeurig geweld bij terugkeer naar zijn land van herkomst;

Aldus en geresumeerd gesteld is het duidelijk dat de bestreden beslissing schending van artikel 1 van de conventie van Genève van 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, schending van de artikelen 48/3, 48/5 van de vreemdelingenwet en schending van de materiële Motiveringsplicht (de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van bestuurshandelingen) in zich draagt".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen en rechtspraak impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Uit nazicht van het administratief dossier dient vastgesteld dat verzoeker geen begin van bewijs ter staving van zijn identiteit en nationaliteit heeft neergelegd, noch inzake zijn reisweg of asielrelaas.

Het door hem bij het CGVS neergelegde attest van immatriculatie vormt op geen enkele wijze een identiteits- of nationaliteitsbewijs, aldus het attest zelf (*“La présente attestation ne constitue en aucune façon un titre d'identité ou un titre de nationalité”*).

Voorstaande elementen inzake zijn identiteit betreffen een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

6. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd. Dit besluit steunt inzonderheid op de volgende vaststellingen en overwegingen:

- verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af die betrekking hebben op essentiële elementen van zijn asielaanvraag, zodat geen enkel geloof kan gehecht worden aan de door verzoeker aangehaalde problemen;
- verzoekers verklaringen zijn verder dermate vaag en onsamenhangend dat geen geloof aan zijn asielaanvraag kan worden gehecht;
- daargelaten dat geen geloof wordt gehecht aan de voorgehouden aanvallen door moslims in 2007, is verzoeker vrees voor vervolging hoe dan ook niet actueel meer aangezien hij twee jaar lang zonder problemen (tot 2009) in Nigeria kon verblijven;
- de vaststelling dat verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Zwitserland (in 2014) in het geheel geen melding maakte van een individuele vrees voor vervolging in Nigeria vanwege moslims ondermijnt de geloofwaardigheid van de door hem ingeroepen asielmotieven.

Verzoeker slaagt er met zijn verweer in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtaanvraag, te verklaren of te weerleggen.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volhouden in zijn vluchtaanvraag, het geven van een *post factum* uitleg voor de vastgestelde tegenstrijdigheden, het louter ontkennen tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd, het geven van ongestaafde persoonlijke vergoelijkungen ter verklaring van zijn vage en onsamenhangende verklaringen (hij zou op het moment van de gebeurtenissen in een onzekere, labiele situatie verkeerd hebben) en het bekritisseren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

7. Verzoeker dient aan te tonen dat in zijn hoofdfeiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in zijn land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel (artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de 'gegronde vrees voor vervolging'. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico op vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees moet bovendien gegrond zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd.

Verzoeker werd ter terechtzitting overeenkomstig artikel 14 PR RvV ondervraagd naar de actualiteit van zijn vrees. Verzoeker verklaart dat hij bang is voor de moslims omdat zij overal zijn. Op de opmerking door de voorzitter dat Nigeria een groot land is en o.a. Lagos een deel(gebied) is waar christenen wonen, herhaalt dat verzoeker dat "ze, de moslims, overal zijn".

Dergelijke algemene verklaringen ondermijnen verzoekers actuele vrees voor vervolging ingevolge de voorgehouden feiten die dateren uit 2007. Dit klemt des te meer aangezien verzoeker nog in Lagos verbleef tot 2009, het jaar dat hij besloot Nigeria te verlaten.

8. Verzoeker tracht de door verweerder vastgestelde tegenstrijdigheden inzake de vlucht van verzoeker langs de achterdeur, de moslims die hem aanvielen in Lagos en het gegeven dat hij in Lagos geen woning kon vinden te verklaren door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden. Verzoekers pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaringen vinden geen steun in het administratief dossier en de vastgestelde tegenstrijdigheden laten geen ruimte voor de nuanceringen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen. In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielaanvraag raken. De bestreden motivering wordt niet dienstig weerlegd en blijft derhalve staande.

9. Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheden over het feit dat verzoeker in 2007 naar Lagos vluchtte en in 2009 Nigeria verliet enerzijds en over het jaar waarin zijn vader vermoord werd anderzijds, stelt

verzoeker dat uit nalezing van de notities van het persoonlijk onderhoud van 2 juli 2021 geen dergelijke tegenstrijdigheid worden vastgesteld.

Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat hij dienaangaande tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd doorheen zijn opeenvolgende interviews bij de DVZ en het CGVS. Verzoeker verklaarde bij de DVZ nooit te zijn verhuisd en tot aan zijn vertrek uit Nigeria in Benin City te hebben gewoond (verklaring DVZ, punt 10), terwijl hij bij het CGVS aangaf dat hij in 2007 naar Lagos verhuisde na de moord op zijn vader en dat hij vervolgens in Lagos werd aangevallen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13, p. 18). Verder verklaarde verzoeker bij de DVZ dat zijn vader in 1999 stierf (verklaring DVZ, punt 13), terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat zijn vader in 2007 werd vermoord (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19). Het louter ontkennen van deze tegenstrijdigheden en bevestigen van één van de uiteenlopende versies van het asielrelaas, met name deze zoals afgelegd voor het CGVS, volstaat geenszins om de vastgestelde incoherenties te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

10. Verzoeker meent dat zijn vage en onsamenhangende verklaringen te wijten zijn aan het gegeven dat hij op het moment van de gebeurtenissen in een onzekere, labiele situatie verkeerde.

Te dezen dient opgemerkt dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. De bewering dat verzoeker in een onzekere, labiele situatie verkeerde doet geen afbreuk aan deze plicht te meer gezien hij deze bewering met geen enkel element staft.

11. De loutere verwijzing naar het tijdsverloop tussen zijn vertrek uit Nigeria en de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming kan evenmin worden aangenomen ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden. Immers is redelijk aan te nemen dat verzoeker zelfs lange tijd na de feiten coherente verklaringen kan afleggen over zijn eigen leven, het overlijden van zijn vader en de gebeurtenissen die volgens hem de aanleiding waren van zijn vertrek uit Nigeria. Dit klemmt te meer gezien verzoeker in de periode tussen zijn vertrek uit Nigeria en zijn verzoek om internationale bescherming in België tevens in Italië, Zwitserland en Duitsland een verzoek indiende en de door hem ervaren gebeurtenissen in het kader van deze verzoeken eveneens diende te vertellen.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de staten Edo en Lagos geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS